

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy Michala Bobka, soudkyně Lenky Kaniové a soudce Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **D. M.**, zast. Mgr. Tomášem Davidem, advokátem se sídlem Na Perštýně 362/2, Praha 1, proti žalovanému: **Ministerstvo vnitra**, se sídlem Nad Štolou 936/3, Praha 7, o žalobě na ochranu před nezákonným zásahem správního orgánu, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 15. 10. 2024, č. j. 15 A 111/2022 - 97,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se zamítá**.
- II. Žalobce **nemá právo** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému **se nepřiznává** náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

[1] Žalobce podal dne 22. 12. 2022 u Městského soudu v Praze žalobu na ochranu před nezákonným zásahem podle § 82 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále „s. ř. s.“), proti zásahu příslušníků Policie ČR ze dne 8. 12. 2022. Ten měl spočívat ve vyhrožování žalobci a v bránění mu v pořizování videozáznamu ve studovně spisů městského soudu. Žalobce dále tvrdil, že na něj policisté fyzicky zaútočili, spoutali jej a nechali jej stát v zimě na dešti, načež se s ním *vecpali* do ordinace v nemocnici, kam byl převezen.

[2] Městský soud o žalobě rozhodl rozsudkem ze dne 15. 10. 2024, č. j. 15 A 111/2022-97. Výrokem I. žalobu odmítl v části „*týkající se nezákonného zásahu Policie ČR, k němuž mělo dojít ze dne 22. 12. 2022 v budově Městského soudu v Praze a poté také*

na dalších místech a který měl spočívat ve fyzickém útoku, spoutání, držení na dešti v zimě bez čepice a rukavic, upření neadresné kritiky, vyhlášení neexistujících urážek, prohlédání, zabavení telefonu a manipulace s ním, zničení kamerových záznamů a přítomnosti příslušníků Policie ČR v ordinaci u lékaře“. Výrokem II. žalobu ve zbývajících částech zamítl.

[3] Na základě provedeného dokazování a vyjádření žalovaného dospěl městský soud k závěru, že žalobcem tvrzený skutkový děj odpovídá dvěma samostatným zásahům. První zásah se skutečně odehrál dne 8. 12. 2022. Toho dne se žalobce dostal do konfliktu se zaměstnanci studovny spisů městského soudu poté, co chtěl bez předchozího objednání nahlédnout do spisu. Justiční stráž přivolala na místo Policii ČR poté, co byl žalobce na zaměstnankyni soudu vulgární a bez svolení pořizoval ve studovně spisů videozáznam. Policisté upozornili žalobce, že by svým jednáním mohl naplnit skutkové podstaty některých přestupků. Nijak nebránili žalobci je natáčet na telefon, v souladu se zákonem jej pouze upozornili na to, že nemůže pořizovat videozáznam v prostorách studovny spisů, kde se nacházejí zaměstnanci soudu a jiné osoby studující spisy. Následně policisté vykázali žalobce z prostor městského soudu a poučili jej, že pokud se tam ještě téhož dne vrátí, mohl by být zajištěn. Žalobce poté opustil prostory městského soudu. Mezi žalobcem a policisty nedošlo k žádnému fyzickému kontaktu. Ze strany zasahujících policistů byla patrná snaha vyřešit konflikt vzniklý mezi žalobcem a zaměstnanci soudu smírnou cestou. Městský soud proto konstatoval, že postup policistů byl v souladu se zákonem a nelze ho považovat za nezákonný zásah.

[4] K druhému zásahu došlo dne 22. 12. 2022. Měl spočívat ve fyzickém útoku jednoho z policistů na žalobce při jeho odchodu z městského soudu, dále pak v žalobcově spoutání a držení na dešti při teplotě 10 °C a v přítomnosti policistů v nemocniční ordinaci. Žalobce rozšířil žalobu o tento zásah až v jejím doplnění ze dne 21. 8. 2023, ačkoli oba zásahy zcela zjevně směřoval. Městský soud žalobu odmítl v rozsahu druhého zásahu pro opožděnost podle § 84 s. ř. s., jelikož druhý zásah neměl žádný předobraz v žalobě (a z podstaty věci ani mít nemohl, neboť k němu došlo přibližně 30 minut poté, co žalobce osobně podal žalobu v této věci na podatelnu městského soudu).

II. Kasační stížnost žalobce a vyjádření žalovaného

[5] Žalobce (dále „stěžovatel“) napadá rozsudek městského soudu kasační stížností z důvodů, které podřadil pod § 103 odst. 1 písm. a), b), d) a e) s. ř. s. Navrhuje, aby NSS napadený rozsudek zrušil a vrátil věc městskému soudu k dalšímu řízení, „případně sám vyslovil, že došlo k nezákonnému zásahu Policie ČR, k nepřiměřenému použití síly proti stěžovateli, a že pouhé obecné označení policistů jako ‚chudáci‘ či ‚ubožáci‘ není přestupkem a není důvodem k fyzickému útoku“.

[6] Stěžovatel v první řadě namítá procesní vady soudního řízení. Městský soud pochybil, když o věci rozhodl, aniž by přihlédl ke stěžovatelově zdravotní situaci, k nemožnosti včasné a řádné komunikace se soudem a ke skutečnosti, že stěžovatel byl po určitou dobu v pracovní neschopnosti, a to včetně období předcházejícího nařízenému jednání. Stěžovatel nebyl fakticky schopen požádat o odročení ústního jednání způsobem odpovídajícím požadavkům soudu. Tento postup městského soudu svědčí o jeho předpojatosti. Předpojatost stěžovatel spatřuje také v tom, že městský soud přejímal argumenty žalovaného a justiční stráž, aniž by je důsledně prověřil. Stěžovatel proto namítá podjatost senátu, který v jeho věci rozhodl napadeným rozsudkem. Jeho postup byl

pokračování

v rozporu s čl. 36 Listiny základních práv a svobod a judikaturou Evropského soudu pro lidská práva.

[7] Druhý okruh stěžovatelových námitek se vztahuje k zásahu ze dne 22. 12. 2022. Stěžovatel namítá, že městský soud vycházel z nesprávného právního posouzení stěžovatelových výroků: „*Policajti jsou chudáci*“, „*Policajti jsou ubožáci*“ apod. Městský soud neodlišil obecnou kritiku od konkrétního ponižujícího útoku na individuální čest. Dále stěžovatel namítá, že městský soud zcela pominul nebo bagatelizoval žalobní argumentaci, ve které stěžovatel poukazoval na nepřiměřenost zásahu ze dne 22. 12. 2022. Městský soud rovněž ignoroval žalobní námitky, v nichž stěžovatel tvrdil, že nikdy nebyly předloženy ani prokázány *interní řády* zakazující nahrávání v budově soudu.

[8] Ke kasační stížnosti se vyjádřil žalovaný, který navrhuje kasační stížnost zamítnout. Upozorňuje, že stěžovatel fakticky napadá pouze hodnocení zásahu ze dne 22. 12. 2022, aniž by jakkoli zpochybňoval samotné odmítnutí žaloby. K výroku napadeného rozsudku, kterým městský soud žalobu ve zbývajících částech zamítl, stěžovatel neuvádí žádné, natož nové skutečnosti, které by již nebyly městským soudem řešeny.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[9] Kasační stížnost je přípustná. Stěžovatel ji podává z důvodů podle § 103 odst. 1 písm. a), c) a d) s. ř. s. a NSS neshledal nedostatky podmínek řízení či jiné překážky, které by bránily dalšímu postupu a rozhodnutí ve věci. Napadený rozsudek proto přezkoumal v rozsahu a z důvodů vymezených v kasační stížnosti s přihlédnutím k případným vadám, které je povinen zkoumat z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.).

[10] Kasační stížnost **není** důvodná.

[11] Nejprve se NSS zabýval tvrzenými procesními vadami řízení před městským soudem, konkrétně nevyhověním žádosti o odročení jednání. Z napadeného rozsudku (odstavce 19. a 20.) a ze soudního spisu městského soudu plyne, že stěžovatel nejprve žádal o odročení jednání z důvodů, že má „*prakticky vyčerpanou dovolenou, bydlí 800 km od Prahy a ježdění sem je časově, ekonomicky a mentálně vyčerpávající*“. Městský soud této žádosti nevyhověl, jelikož dospěl k závěru, že žádost postrádá důležité důvody ve smyslu § 50 s. ř. s., o čemž stěžovatele vyrozuměl přípisem ze dne 16. 9. 2024, č. j. 15 A 111/2022 - 85. Necelý týden před nařízeným jednáním zaslal stěžovatel městskému soudu datovou zprávu s předmětem „*Re: 15A111/2022-85 – přípis*“, v níž zaslal pouze fotografii písemnosti v německém jazyce nadepsané „*Arbeitsunfähigkeitsbescheinigung*“ a fotografii průkazu označeného jako „*Gesundheitskarte*“ (podle městského soudu jde o zaměstnaneckou průkazku stěžovatele). Městský soud z datové zprávy vyvodil, že vyfotografovaná písemnost je potvrzením o pracovní neschopnosti stěžovatele, která měla skončit několik dní před nařízeným jednáním. Městský soud proto dospěl k závěru, že i kdyby žalobce opětovně požádal o odročení jednání (což neučinil), jím zasláné potvrzení o pracovní neschopnosti by tak jako tak nemohlo být dostatečným důvodem pro to, aby městský soud takové žádosti vyhověl.

[12] Stěžovatel namítá, že nebyl fakticky schopen požádat o odročení jednání způsobem odpovídajícím požadavkům soudu. Uvádí, že měl k dispozici pouze starý telefon, na kterém nemohl upravovat dokumenty. Tato námitka je zcela lichá, neboť stěžovatel zjevně disponoval technickými možnostmi k tomu, aby městskému soudu datovou zprávou zaslal

dvě fotografie. Nic mu nebránilo k nim v uživatelském rozhraní datové schránky připojit i text, v němž by žádal o odročení jednání. Případně mohl stěžovatel zaslat žádost e-mailovou zprávou na adresu podatelny městského soudu, jako to učinil při své první žádosti o odročení jednání v této věci. Nedůvodná je rovněž námitka, že městský soud nepřihlédl ke zdravotní situaci stěžovatele. Městský soud v odstavci 20. napadeného rozsudku zohlednil zdravotní situaci stěžovatele v takové míře, v jaké mu byla známa ze stěžovatelových podání (tzn. jako pracovní neschopnost vztahující se k období několik dní před nařízeným jednáním). Kasační námitky týkající se odročení jednání jsou proto nedůvodné.

[13] Dále se NSS zabýval námitkou podjatosti senátu, který stěžovatelovu věc u městského soudu rozhodl. Postup správních soudů při vyloučení soudce z projednávání a rozhodnutí věci pro podjatost upravuje § 8 s. ř. s. Podle poslední věty jeho odst. 1 platí, že *„[d]ůvodem k vyloučení soudce nejsou okolnosti, které spočívají v postupu soudce v řízení o projednávané věci nebo v jeho rozhodování v jiných věcech.“* Stěžovatel přitom namítá, že městský soud *„přistupoval k věci předpojatě, a to jednak tím, že zcela bez odůvodnění ignoroval zdravotní situaci stěžovatele a nevzal v potaz jeho sdělení o nemožnosti řádně připravit návrh na odročení jednání, jednak tím, že přejímal argumenty žalovaného a justiční stráže, aniž by je důsledně prověřil.“* Stěžovatelem tvrzené skutečnosti nepředstavují důvod pro vyloučení soudce podle § 8 s. ř. s. Ani tato kasační námitka tedy není důvodná.

[14] Nakonec se NSS zabýval druhým okruhem stěžovatelových námitek, který se vztahuje k zásahu ze dne 22. 12. 2022. O tomto zásahu rozhodl městský soud výrokem I. napadeného rozsudku, a to tak, že žalobu v jeho rozsahu odmítl. Proti rozhodnutí, jímž prvostupňový soud odmítl žalobu, je kasační stížnost přípustná pouze z důvodu nezákonnosti rozhodnutí samého (srov. rozsudek NSS ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004 - 98, č. 625/2005 Sb. NSS). Předmětem posouzení NSS v dané věci je pouze otázka, zda byl dán důvod k odmítnutí podané žaloby. Posouzení věci samé se v takovém případě ani nemůže stát předmětem přezkumu NSS, protože ani krajský soud o meritu věci nerozhodoval (srov. rozsudek NSS ze dne 17. 2. 2016, č. j. 6 As 2/2015 - 128).

[15] Stěžovatel v kasační stížnosti namítá pouze pochybení spočívající v nesprávném posouzení právní otázky soudem (posouzení stěžovatelových výroků, přiměřenosti zásahu policie a argumentace *interním řádem* městského soudu). Jde o nepřípustné kasační námitky (§ 104 odst. 4 s. ř. s.), neboť se opírají o důvody, které sice jsou uvedeny v § 103 s. ř. s., ale nevztahují se k napadenému rozsudku. Městský soud se těmito otázkami vůbec nezabýval, protože dospěl k závěru, že v řízení nejsou splněny všechny podmínky řízení, jelikož se stěžovatel domáhal ochrany proti zásahu ze dne 22. 12. 2022 opožděně. S tímto závěrem však stěžovatel v kasační stížnosti nijak nepolemizuje.

IV. Závěr a náklady řízení

[16] Na základě výše uvedených důvodů dospěl NSS k závěru, že nebyly naplněny tvrzené důvody kasační stížnosti. Proto ji postupem podle § 110 odst. 1 *in fine* s. ř. s. zamítl (výrok I. tohoto rozsudku).

[17] O náhradě nákladů řízení rozhodl NSS podle úspěchu ve věci v souladu s § 60 odst. 1 větou první s. ř. s. ve spojení s § 120 s. ř. s. Stěžovatel v řízení nebyl úspěšný. Nemá proto právo na náhradu nákladů řízení (výrok II. tohoto rozsudku). Žalovaný měl v řízení o kasační stížnosti plný úspěch, avšak nevznikly mu žádné náklady nad rámec jeho běžné

pokračování

úřední činnosti. Proto mu NSS náhradu nákladů řízení nepřiznal (výrok III. tohoto rozsudku).

Poučení: Proti tomuto rozsudku **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 26. března 2025

Michal Bobek
předseda senátu